

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 100/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti C. i., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. Z. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 249/2007 a jeho rozsudkom zo 17. septembra 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti C. i., a. s., odmieta ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. decembra 2008 faxom a následne 22. decembra 2008 poštou doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti C. i., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Z. K., B., vo veci

namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 249/2007 a jeho rozsudkom zo 17. septembra 2008.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Obchodná spoločnosť C. i., a. s... podáva sťažnosť... v právnej veci o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu D., a. s...“

Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k.: 1 K 313/97-41 zo dňa 03. 12. 1999 bol vyhlásený konkurz na majetok Úpadcu.

V dotknutom konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach má Sťažovateľ prihlásenú a zistenú pohľadávku pod č. zv.: 47 v sume 40.698,60 Sk.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k.: 1 K 313/97-460 zo dňa 08. 11. 2007 bol za správcu konkurznej podstaty ustanovený JUDr. Š. S.

Obchodná spoločnosť s obchodným menom: A., spol. s r. o... sa žalobou zo dňa 19. 09. 2006 domáhala, aby Krajský súd v Košiciach určil, že spoluvlastnícky podiel 982/1000-in nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území K. – S. mesto, zapísaných na liste vlastníctva číslo 10813 ako pozemok s parcelným číslom 164... a ako stavba - dom so súpisným číslom: 787... nepatrí do konkurznej podstaty Úpadcu. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k.: 14Cbi/30/2006-42 zo dňa 24. 09. 2007 vyhovel návrhu Spoločnosti A. a v časti návrh zamietol. Následne dňa 17. 09. 2008 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k.: 20bo 249/2007 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k.: 14Cbi/30/2006-42 zo dňa 24. 09. 2007...

V konkurznom konaní vedenom proti Úpadcovi bolo vedených v súvislosti s majetkom konkurznej podstaty viacero súdnych konaní, a to najmä z dôvodu, že po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok Úpadcu, došlo k nepeňažnému vkladu podielu 982/1000 na OD D. (ktorý patril do majetku Úpadcu) do základného imania Spoločnosti A., ktorého hodnota nepeňažného vkladu - podielu 982/1000 na OD D., bola započítaná s vkladom spoločníka - 30.000,- Sk. Je však zrejmé, že hodnota OD D. ako viacpodlažnej

rozľahlej stavby s pozemkom, nachádzajúcej v samom centre druhého najväčšieho slovenského mesta je šesťdesiatnásobne väčšia.

Na tomto mieste je potrebné uviesť personálne prepojenie nasledovných subjektov, a to osobou: Dr. Ing. A. F., ktorý:

- vykonával v štátnom podniku O. – O. K., š. p., so sídlom: K... funkciu likvidátora, pričom počas trvania likvidačného procesu došlo v zmysle Zmluvy o predaji časti podniku k prevodu spoluvlastníckeho podielu 982/1000 v OD D. do majetku Úpadcu,

- vykonával funkciu predsedu predstavenstva Úpadcu, ktorý po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok v rozpore s platnými právnymi normami vložil spoluvlastnícky podiel 982/1000 v OD D. ako nepeňažný vklad do Spoločnosti A. v hodnote 30.000,- Sk.

- vykonával funkciu konateľa Spoločnosti A., ktorej bol zároveň spoločníkom.

V súčasnosti sú už všetky súdne konania, ktoré sa týkali dotknutých nehnuteľností právoplatne skončené. Ide najmä, avšak nielen o tieto právne veci:

- právna vec vedená na Krajskom súde v Košiciach č. k.: 2 Cb 1247/2002 navrhovateľa SKP D., a. s. proti odporcovi v 1. rade A., spol. s. r. o. a proti odporcovi v 2. rade D., a. s. o určenie neúčinnosti právneho úkonu, v ktorej bolo zamietnutie návrhu potvrdené odvolacím súdom v konaní na Najvyššom súde č. k.: 2Obo 321/2001.

- právna vec vedená na Krajskom súde v Košiciach č. k.: 14 Cbi 30/2006 navrhovateľa A., spol. s. r. o. proti odporcovi SKP D., a. s. o vylúčenie veci z konkurznej podstaty Úpadcu, v ktorej bolo určené, že spoluvlastnícky podiel 982/1000 na OD D. nepatrí do podstaty Úpadcu a toto bolo potvrdené odvolacím súdom v konaní na Najvyššom súde č. k.: 2Obo 249/2007...

Sťažovateľ ako minoritný konkurzný veriteľ Úpadcu, ktorý má svoju pohľadávku riadne a včas prihlásenú a zároveň riadne zistenú, sa po oboznámení sa s rozhodnutiami, ktoré sú konkretizované v predchádzajúcom Článku tejto sťažnosti, ako aj s rozhodnutiami vydanými v sporoch, ktoré viedol iný konkurzný veriteľ – I., a. s., B. má zato, že boli porušované jeho práva a je zrejmé, že senát Najvyššieho súdu v zložení: predseda senátu JUDr. J. Š. a členiek senátu JUDr. A. P. a JUDr. I. I. nedocenil význam:

- ustanovenia článku 36 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb...

- ustanovenia článku 46 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb...

- ustanovenia článku 6 ods. 4 Dohovoru...

a súčasne neučinil za dost' svojej ústavnej povinnosti vyplývajúcej mu z článku 144 Ústavy SR...

V tejto sťažnosti si Sťažovateľ dovoľuje dať do pozornosti Váženého ústavného súdu Slovenskej republiky nielen výroky, ale najmä odôvodnenia všetkých rozhodnutí, ktoré boli vydané v súvislosti s Dotknutými nehnuteľnosťami a konkurzným konaním, ktoré je vedené proti Úpadcovi.

Z odporúčaným statí rozhodnutí Sťažovateľ totiž nadobudol presvedčenie, že v Slovenskej republike nie súdna inštitúcia, ktorá by bola mohla rozhodnúť o neplatnosti, resp. neúčinnosti nepeňažného vkladu do Spoločnosti A., (i keď týmto jednoznačne došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 328/1991 Zb o konkurze a vyrovnaní v znení platnom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok Úpadcu, ako aj v čase vykonania právneho úkonu). Kde sa má slovenská právnická osoba - podnikateľ, ktorá svoju pohľadávku prihlásila zákonom požadovaným spôsobom do konkurzného konania, ako i tá ktorá sa zákonným spôsobom stala účastníkom konkurzného konania, domáhať ochrany svojho práva a hľadať expertnú úroveň spravodlivosti, ak už nie ani na Najvyššom súde SR...

Vychádzajúc z vyššie uvedených faktov má týmto Sťažovateľ zato, že základné právo Sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu vyplývajúce z ustanovenia článku 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj z ustanovenia článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a tiež aj právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré Sťažovateľovi garantuje Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo porušené rozhodnutiami súdov Slovenskej republiky:

- keďže súdy Slovenskej republiky sa odmietli zaoberať vecou s poukazom na príslušnosť iného súdu, čím došlo k zacykleniu, čoho výsledkom bola faktická vecná nepríslušnosť ktoréhokoľvek súdu v Slovenskej republike (všeobecného i konkurzného),

- keďže tieto boli vydané v rozpore s platným právnym stavom, čím nebolo učinené zadosť ochrane práv a oprávnených záujmov Sťažovateľa ako konkurzného veriteľa,

- odvolací súd, ktorý rozhodol v dvoch, resp. troch rôznych právnych veciach v tom istom senáte, sa napriek rôznym veciam odvoláva nie na ustanovenia ústavy, zákonov, lež na podivné obyčaje alebo svoje predchádzajúce rozhodnutia v iných právnych veciach. “

Sťažovateľka v petite sťažnosti navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„- Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní vedenom pod spisovou značkou 2 Obo 249/2007 porušil základné právo spoločnosti C. i., a. s... t. j. Právo na prístup k súdu, zaručené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, a právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle ustanovenia článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaní v konaní vedenom po spisovou značkou 2 Obo 249/2007 zo dňa 17. 09. 2008 a vracia mu vec na ďalšie konanie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

Podľa § 21 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) za právnickú osobu koná štatutárny orgán alebo pracovník (člen), ktorý preukáže, že je oprávnený za ňu konať.

Podľa § 90 OSP účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 13 ods. 1 druhej vety Obchodného zákonníka právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo koná za ňu zástupca.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola v postavení veriteľa v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu - obchodnej spoločnosti D., a. s. (ďalej len „úpadca“), Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „konkurzný súd“ alebo „krajský súd“).

Obchodná spoločnosť A., spol. s r. o., ako žalobkyňa (ďalej len „žalobkyňa“) sa žalobou podanou krajskému súdu domáhala voči Mgr. I. Š., správcovi konkurznej podstaty úpadcu, ako žalovanému vylúčenia vecí zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Konkrétne sa domáhala vylúčenia spoluvlastníckeho podielu o rozlohe 982/1000-in na nehnuteľnostiach v katastrálnom území K. – S. mesto vedených Správou katastra v K. na liste vlastníctva č. 10813 ako parcela č. 164, zastavaná plocha a nádvorcia, o výmere 5 608

m² a stavba – dom súpisné číslo 787 (ďalej len „nehnutelnosti OD D.“). Žalobkyňa sa domáhala vylúčenia nehnuteľností OD D. z dôvodu, že tieto podľa jej názoru tvorili jej vlastníctvo, a nie vlastníctvo úpadcu. Žalobkyňa vo svojej žalobe navrhla aj uloženie povinnosti správcovi konkurznej podstaty, aby označené nehnuteľnosti vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd svojím rozsudkom č. k. 14 Cbi 30/2006-42 z 24. septembra 2007 (ďalej len „rozsudok z 24. septembra 2007“) čiastočne vyhovel žalobe žalobkyne a určil, že nehnuteľnosti OD D. nepatria do konkurznej podstaty úpadcu. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol.

Na základe odvolania žalovaného najvyšší súd svojím rozsudkom sp. zn. 2 Obo 249/2007 zo 17. septembra 2008 (ďalej len „rozsudok zo 17. septembra 2008“) potvrdil rozsudok krajského súdu z 24. septembra 2007.

Po vyhlásení rozsudku krajského súdu z 24. septembra 2007 došlo k zmene v osobe správcu konkurznej podstaty úpadcu a vzhľadom na uvedené je v rozsudku najvyššieho súdu zo 17. septembra 2008 ako žalovaný označený nový správca JUDr. Š. S.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti poukazovala aj na iné právoplatne skončené súdne konania. V týchto konaniach sa veriteľ v konkurznom konaní a správca konkurznej podstaty úpadcu domáhali určenia neplatnosti, resp. neúčinnosti právnych úkonov, ktorými žalobca nadobudol do svojho vlastníctva nehnuteľnosti OD D. Poukazovala aj na personálne prepojenie subjektov, ktoré boli predchádzajúcimi vlastníckmi a nadobúdateľmi nehnuteľností OD D. Všetky tieto skutočnosti v spojení s výsledkom namietaného incidenčného sporu hodnotila sťažovateľka ako dôkazy, ktorými sa nemohla domôcť pred všeobecnými súdmi spochybnenia platnosti, resp. účinnosti právnych úkonov, ktorými žalobca nadobudol svoje vlastníctvo k OD D.

Sťažovateľka však namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len postupom

najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 249/2007 a jeho rozsudkom zo 17. septembra 2008.

K svojej sťažnosti sťažovateľka pripojila listinu, ktorou oznamuje najvyššiemu súdu, že do odvolacieho konania vedeného najvyšším súdom pod sp. zn. 2 Obo 249/2007 vstupuje ako vedľajšia účastníčka. V oznámení poukázala na to, že ako veriteľ v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu má právny záujem na výsledku tohto incidenčného sporu.

V odôvodnení sťažnosti však sťažovateľka na túto okolnosť jej oznámenia o vstupe do konania ako vedľajšej účastníčky vôbec nepoukazuje. Taktiež sťažovateľka vo svojej sťažnosti nenamieta procesný postup najvyššieho súdu súvisiaci s jej oznámením a neuvádza, že by v tomto procesnom postupe videla porušenie ňou označených práv.

Ústavný súd sa preto nezaoberal otázkou, či a akým spôsobom najvyšší súd procesne posúdil oznámenie sťažovateľky o vstupe do odvolacieho konania.

Po oboznámení sa s predmetom konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 14 Cbi 30/2006 a jeho rozsudkom z 24. septembra 2007 a následne odvolacieho konania vedeného najvyšším súdom pod sp. zn. 2 Obo 249/2007 a jeho rozsudkom zo 17. septembra 2008, ako aj okruhom ich účastníkov je zrejmé, že sťažovateľka nebola účastníčkou ani vedľajšou účastníčkou uvedených konaní. Sťažovateľka tiež netvrdila, že bola účastníčkou či vedľajšou účastníčkou v napadnutom konaní.

Aj keď výsledok incidenčného sporu môže mať vplyv na rozsah uspokojenia pohľadávok veriteľov v konkurznom konaní, skutočnosť, že sťažovateľka nebola účastníčkou incidenčného sporu, vylučuje možnosť porušenia jej označených práv postupom a rozhodnutím najvyššieho súdu.

Z týchto dôvodov ústavný súd v súlade s ústavou, zákonom o ústavnom súde a s prihliadnutím na svoju doterajšiu rozhodovaciu činnosť odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože ústavný súd v prípadoch, ak porušenie základného

práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietala osoba odlišná od účastníka tohto konania (m. m. II. ÚS 113/02), ktorá je nositeľom základných práv a slobôd, porušenie ktorých sa sťažnosťou namieta, považuje sťažnosť spravidla za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2009